

figt, vi havde til at komme til at behandle denne Sag i al Fremtid, indtil de ærede Herrer fik deres Billie gennemført, da har jeg ganske vist sagt, at det ikke forandrede min Stilling til Sagen, at der vistnes en saadan Thærdighed med at komme igjen med det samme eller et ganske lignende Forslag, at det ikke vilde have Indflydelse paa min Stilling til Sagen, der fremdeles vilde være den samme som hidtil. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Anledning til at beklage sig over, at Ministeren gjør Rede for sin Stilling til Sagen ogsaa under den Eventualitet, som det ærede Medlem har stillet i Udsigt. Paa dette Spørgsmaals Realitet skal jeg paa Sagens nuværende Trin ikke komme ind, da jeg venter, at dette ikke vil blive det sidste Ord, jeg faar at sige i den Anledning; men jeg har kun fundet det fornsødent overfor den store Følsomhed, som det ærede Medlem har lagt for Dagen overfor, hvad jeg havde sagt i det andet Thing, at gjøre opmærksom paa, at det ikke har været mig om at gjøre at betegne hans Person, saaledes som han havde troet.

Solstein-Vedreborg: Ja, den militære Interesse for dette Fort, som jo nu ligger for som Realitetsgjenstand for Forhandlingerne, efter at de Herrer igaar have negtet os Oplysninger Sagen vedrørende, indskrænker sig vistnok til, at der ved Krigsministerens Foranstaltning er flet det første Skridt, der udgjør et Led i en større Plan, som til Syvende og Sidst hænger i Ophæng af et Middelgrundsfort og vel bliver endnu dyrere end nogen af de Planer, der tidligere have været fremme; det tvivler jeg slet ikke om. Men det har for mig meget lidt Interesse; da jeg baade er en Modstander af Stubbegrundsfortet og af Middelgrundsfortet, er det mig ganske ligegyldigt, hvorledes det gaar med disse Forter; jeg haaber ikke, vi faae noget af dem, og jeg tror, at denne Betragtning kunne vi lade falde bort. Naar det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) bemærkede, at han havde reist Sagen saa tidlig, at vi for længe siden kunne have taget den op paa den Maade, som nu er flet, da kan dette vist kun referere sig til, hvad det ærede Medlem har ansøgt med Hensyn til Sagens militære Side. Jeg erindrer i alt Fald ikke, at det ærede Medlem i Udvalget har draget de andre Sider frem, saa at der har været nogen Anledning til at tage dem under Behandling, førend denne Sag var naaet frem til kort førend 3die Behandling og nu senere til Landstinget. Men det skal jeg ikke disputere med det ærede Medlem om, det er lige meget. Jeg opfatter nærmest det ærede Medlems Foredrag idag som en Blesen til Retræte, der ogsaa lykkes saaledes for ham, at, om han end ikke kom over i Tjendens Leir, kom han dog udenfor Studvidde. Jeg har overhovedet

sporet, at der mellem Landstingets Behandling og denne Behandling her i Salen er gjort en hel Del nyttigt og dygtigt Arbejde af det ministerielle Parti, som nu synes at skulle sikre os en god Fremtid, og jeg kan kun glæde mig ved at se, at de Herrere mere og mere finde hverandre, thi hvad der hører sammen, maa ogsaa helst blive sammen (Ufbrudelse). Nei, det er ikke noget Paahit, at Noget har rørt sig, thi det rørte sig godt i Forveien (Ufbrudelse af Kofod). Ja, det kan det ærede Medlem fra Bornholm ikke være misfornøiet med, han gjør aldrig Revolution i nogen Retning. Hvad nu Sagen selv angaar, udtalte den høitærede Minister i forrige Møde, at jeg maaske ikke havde læst de Bemærkninger, han havde gjort i Landstinget, ikke vedrørende de Værdier, han havde opstillet, men vedrørende den Theori, han ansaa for den rette med Hensyn til Erstatning for Ophævelsen af saadanne Servituter. Jeg har nok læst denne Theori, som Ministeren der opstillede, men jeg har ikke fundet nogen Anledning til at tage Hensyn til den i Debatten her, for det Første, fordi det ikke er nogen ny Theori, og dernæst, fordi den efter min Mening er en gal Theori, en Theori, der strider imod, hvad Folkethinget tidligere er gaaet ud fra. Efterat imidlertid det ærede Medlem, som er Ordfører for Lovforslaget (Sørup), fuldstændig har sluttet sig til Ministerens Theori paa dette Omraade, skal jeg noget nærmere komme ind derpaa, thi at det ærede Medlem paa dette Omraade er bleven enig med Ministeren, er ikke alene et nyt Vidnesbyrd om, hvor hurtigt og let det ærede Medlem og Ministeriet finde hinanden ikke blot paa hvad jeg kalder Opportunitetens Omraade, men ogsaa paa Grundsetningernes, paa Principernes Omraade, men har ogsaa foraaavindt nogen Betydning, som det er interessant at se, at dette ærede Medlem — og jeg antager, at nogle Meningsfæller følge ham — nu er kommen til det Standpunkt her, som tidligere Folkethingets Flertal bestemt har modsat sig, og som da kun blev repræsenteret fra en ganske enkelt Side, som det vistnok vil undre og glæde det ærede Medlem, at han nu er kommen i Kompagni med. Den ærede Ordfører kom først med nogle Bemærkninger, der gik ud paa at antyde, at vi neppe havde sat os tilstrækkelig ind i den gamle Lov om Demarkationsliniens Ophævelse, hvor jo lignende Spørgsmaal have været Gjenstand for Afgjørelse fra Rigsdagens Side, og han gav da efter nogle smaa spydige Udsald en Fremstilling til Bedste af, hvorledes Sagen var ordnet dengang. Disse smaa spydige Bemærkninger og Alt, hvad det ærede Medlem antydede om, at vi ikke vidste Bøstet om Demarkationslinien, tager jeg ikke det ærede Medlem ilde op. Evertimod finder jeg, at i en saadan Debat, hvor det holder meget haardt at ansøre virkelige Grunde, gjør det en vis Virkning, naar man saaledes kan